

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Bryllupsdigt til Sophia Amalia Moth og Powel Eggertz 1699

Citation: Kingo, Thomas: "Bryllupsdigt til Sophia Amalia Moth og Powel Eggertz 1699", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 295. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo01val-shoot-workid97754/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

Troemeenende Lychønsche

til

Dend Høyædle och Welbaarne Jomfrue
Jomfr^e Sophia Amalia Moth.

Hendis Ja-Ord, med

5

dend Høj Edle og Velbyrdige

Powel Eggertz

Kongl: Mayst Justitz og Cancellie-Raad etc.

Udj Januarij Maanet. 1699.

Ræt som at Soelen gich Iildfærdig need at Rende 10
Og fra det gammel Aars forkiorte Vogn at spende,
En gammel trofast Ven sig sadte need at schref,
Jeg fich med Nytaars post hans angenemme bref;
Detz Indhold gaf mig lif, som før var tung i sinde
At Jeg løb hen paa min *Poëte*-tot at spinde, 15
Og tog de Luner bort, som før min tanche brød,
Jeg sang, og spand og vand; Min aare villig flød.
Jeg tenchte det er sandt, som dette bref mig fører,
Dend Erlig *Muele* hand i Spage-Vogn ej kører,
Hand schref jo som det var indhugget udj Staal 20
At *Eggertz* lychscheer ved et Nyt Gifftermaal,
Det gamle Aar, som alt hans huus med sorrig svertet
Og gaf ham dybe saar af Marf af been af Hiertet
Det smiled for ham dog før det til ende gich,
Saa hand i haabet Een Nye Hierte styrkning fich, 25
[Saa hand] med mange Aar i Soelens omgangs Rige
Til ald Lychsalighed, og ære kunde stige

Tekstgrundlag: NkS 2° 568 S. 131. 26 [Saa hand] HR Som kand A

I Høyden meer og meer, thi Jomfr. *Moth* hun vil
 Paa Himlens Velbehag hans Hierte føyes til.
 Til Lyche Hiertens Mand, Gud har dig vel leedsaget
 Og din oprichtighed hans øye vel behaget,
 5 Og derfor dig har førdt udj sin forsiuns haand
 Til dette brafve huus, og store Venschabs baand.
 [Thi] Dyd og Tucht og hvad der kand en Mand fornøje
 I Herrens frycht, det seer og straalere af hvert øje
 I hendis Ansicht, og der boer i hendis barm
 10 Saa fromt et Hierte som der tagis kand i Arm.
 Til lyche, lyche til det Ja-Ord, [hun] schal gifve
 Naar det paa alvor gaar, da vil Jeg meere schrifve,
 Jeg lyche ønsche vil j Mengde Nu og Da,
 Giid Ordet som blef kiød self sige der til Ja.